

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemanja ali v Gorici na dom došljana:

Vse leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četrt leta „ 1.10

Pri ostanilih in tako tudi pri „poslanikih“ se plačuje za navadno tristo-

no vrsto:
8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „treh kron“, na starem trgu in v nanski ulici ter v Trstu, via Caserma, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici na Travniku 18, I., naročnina pa opravištvu „Soče“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi na se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina znižuje, ako se oglase pri opravištvu.

Dobro došli!

Prihodnja nedelja bo oni slavnostni dan, katerega goriški Slovenci že dolgo in željno pričakujemo. Slovensko bralno in podporno društvo blagoslovi med veliko svečanostjo svojo zastavo. Pri tej slovesnosti počastijo nas od blizu in daleč bratovska društva, visoki dostojanstveniki in mnogoštevilni rojaki. Vsem tem prijateljem in pospešiteljem društva kličemo presrečni: živili! dobro došli!

Kakor smo imeli čast, da smo videli lansko leto 29. aprila v čitalnični dvorani goriški najodličnejši in veljavnejši gospodo goriško, ko je bila čitalnica priredila besedo v dobrodelni namen, za otroški vrt, tako se nadejamo, da počastijo letošnjo slavnost najvišji dostojanstveniki v Gorici. Letošnja slavnost je prav tako človekoljubega pomena, ko lanska beseda, samo da letos ne zadeva nedolžnih otrok, ampak njih očete, pridne delavce, ki vsled bolezni morejo priti v tak položaj, da potrebujejo denarne ali zdravniške pomoči. Društvo, ki si je omislilo zastavo, ima namen, da pomaga društvnikom v takem slučaju; ob enem jim pa daje tudi raznega poduka za potrebe vsakdanjega življenja. Gledé na človekoljubi namen podpornega društva, kakor tudi gledé na versko in patrijotično podlago, na kateri stoji, obetali so visoki dostojanstveniki, da počastijo prihodnjo nedeljo društvo s svojo navzočnostjo; a mi jim kličemo že danes: dobro došli!

Bratovskih društev vabljenih je več in mnogo se jih tudi udeleži. Domače italijansko podporno društvo „mutuo soccorso“ udeleži se po odboru in po društvnikih, dasi nekateri italijanski napeteži hujekajo društvnike, naj bi se ne udeležili svečanosti, katero so priredili Slovenci. Može, ki se z delom svojih rok živé, znajo pa bolj ceniti vrednost Slovencev nego nekateri zaslepljenci, ki od Slovencev živijo, na to pa Slovence žalijo in nadlegujejo. Razen goriškega italijanskega društva pričakujejo se deputacije podpornih društev iz Gradišča, Tržiča, Farre, Mariana, Kormiana in Cervinjana. Pošteni Italijani Slovincem niso nasprotni, ampak se lepo z njimi vjemajo na polji trdega dela in vsestranskega napredka ter se udeležijo kot gosti ali kot gledalci naše svečanosti. Nekaterim zagrizencem katerih pač nikjer ne manjka, napovedana svečanost tako preseda, da bi jo bili radi zaprečili, a ni se jim posrečilo.

Meščanstvo samo se ustavlja rogovilstvu ter kaže pri vsaki priliki najtopleje simpatije do slovenske-

ga društva in do slavnostnih gostov. Pošteni bratje Italijani, dobro došli pri naši svečanosti; poštenost in bratovska ljubezen naj nas veže v mestu, ki ima prostora za oboje.

Lepo udeležbo bomo imeli od vrlih Tržačanov in okoličanov. „Delalsko podporno društvo“ v Trstu, ki ima tudi močan ženski oddelek, pripravlja se že dalje časa na prihodnjo nedeljo ter si je omislilo poseben železnični vlak, ki pripelje drage goste v Gorico. Podpornemu društvu se pridruži tržaška čitalnica, Sokol, Jadranska zarja, Unione operaia, Austria in nekatera druga društva, kakor tudi posamezniki iz Trsta, okolice in bližnjega Krasa. Goriški gostilničarji se jih veselijo ter jim pripravljajo slovesen sprejem, katerega zaslužijo kot bratje Slovenci in kot mirni državljani, ki se bodo vozili z Italijani pod eno streho, da pokažejo goriškim napetežem, kako moreti v Avstriji živeti v enem mestu dve narodnosti, ne da bi se morali vedno kavšati. Ta nauk naj bo goriškim zagrizencem; bratom iz Trsta pa krepek: živili in dobro došli! S tem pohodom vrnejo tržaški izletavci goriškemu društvu ljubav, storjeno jim pred dvema letoma.

Pa tudi iz drugih krajev naznanjeni so gosti, ki se bodo z nami veselili redke svečanosti. Iz Ajdovščine je napovedano ondašnje rokodelsko podporno društvo, kateremu se pridružijo rojaki iz vipavske doline. Iz Tolmina dojde deputacija rokodelskega bralnega društva in, ako bo mogoče, svojih društvnikov in drugih gostov, da bo lepo videti. Goriška okolica pošlje svoje zastopnike iz dobrih vasij in kakor se kaže nekateri deležnikov. Tudi mesto se udeleži svečanosti po Slovincih in Italijanih. Iz Ljubljane naznanjeni so gosti, ki bodo zastopali naše kranjske brate. Vsem tem in drugim gostom, posebno goriškim veteranom, ki se slavnosti udeležé, kličemo že danes iz srca: dobro došli!

Slovenske veselice se pošteno začenjajo in pošteno končujejo; ni se bati, da tudi ta slavnost se bo dostojno in mirno vršila. Na kako nepremišljenost katerega goriškega zapeljanca ali zaslepljenca naj se čestiti gostje ne ozirajo. Italijani nam v svoji večini niso nasprotni; nasprotni so nam večidel le naši ubogi odpadniki, narodni izaveverjenci, ker namerovana slavnost jih opominja na njih greh nad slovensko narodnostjo; a toliko dobre volje nimajo, da bi se spokorili. Ako bodo preveč glasni, pokorila jih bo policija, ki jim je za petami.

Dopisi.

Iz Brd, 27. junija. — (Deželni poslanec.) Ker so si slovenski in italijanski deželni poslanci zaradi cestnih podpor radi v laseh in ker je lepše videti, če složno postopajo v korist goriške dežele, hočem jih opomniti na neki predmet, ki je Slovincem in Italijanom enako koristen in enako potreben, o katerem se poslanci ne bodo mogli prepirati, ako jim je v resnici za stvar in korist dežele, o čemer menimo, ne smemo dvomiti.

Ta predmet, ki more zjediniti poslance obeh narodnostij in ki jim daje priložnost, da pokažejo prav jasno, kako natančno poznajo deželne koristi in kako vneti so za to, da se zagotovijo, je briška cesta iz soške doline čez Gradec v Brda, ki bi vezala furlansko ravnino s tolimskimi hribi, ki bi dajala Tolmincem furlanskega vina in turšice, Furlanom pa tolimskih telet in sira. Kdor ima odprte oči, mora spoznati vsestransko korist te ceste in jej po mojem mnenji nikakor ne more nasprotovati. Če ji kdo nasprotuje, bo sicer vedel, zakaj to dela, ali Brici se nikoli ne bomo ujemali z njim in ko pride prilika, povemo mu tudi mi svoje mnenje.

Potreba te ceste je bila že davno in na kompetentnih ali pristojnih mestih spoznana in se ne dá tajiti.

Na okrožnico deželnega odbora 23. maja 1868. št. 1221 priznala se je potrebnost te ceste od vseh županstev iz Brd, od mnogih s Tolminkskega in Bolškega, posebno pa od Kanalskega, Anhovskega in Deskejskega starešinstva. Posebno važen je sejni zapisnik kanalskega starešinstva 8. avgusta 1868., poslan deželnemu odboru pod št. 2038/1868, v katerem se nahajajo prav lepi razlogi, da bi se omenjena cesta med skladovne uvrstila in da bi se hitro začela delati. Na vse te želje vseh občin bila je ta cesta od deželnega zbora z deželno postavo od 24. novembra 1868. št. 17. dež. zak. med skladovne uvrščena.

Visoki deželni zbor je dovolil leta 1869. deželno podporo in naročil deželnemu odboru, naj sili na to, da se cestna odbora goriški in kanalski porazumeta in dela poprimeta.

Na to je cestni odbor goriški dosegel na mestu nekako sporazumljenje s kanalskim cestnim odborom in poročal je deželnemu odboru 8. oktobra 1869. št. 144. dežel. odb. št. 2348 in poznej 22. julija 1872. št. 35. dež. odb. št. 2348, da ima uže odločenih 4000

LISTEK.

PREVŽITKAR.

Lužiski spisal M. Sporos; slovenski prepisal P—ov.
(Dalje.)

Ko pride „rihta“, grem k Petráčevim. Izba je bila pobeljena in čisto omita; miza je bila z novim prtom pregrnena, a na njej stí ležali sv. pismo in pesmarica. Stari Petráč je bil prav molčec, njegovo pozdravljenje (sprejem) trdo in kratko. Miha je bil kroták, boječ in delal je vse, kar je mogel očetu brati na obeh.

Moj oče obrne se še jedenkrat k gospodarju in dé: „A, ljubi prijatelj, ali ste pa to reč tudi prav dobro premislili? Zdaj je še vse vaše, vi ste gospod in gospodar, a kmalu bo imel drug ukazovati?“ Pri teh besedah mojega očeta pomikal se je Miha nemirno po klopi sem in tja ter je lakomno pogledaval na mojega očeta. Stari Petráč pa dé v lag (počasno) in samozavestno: „Vse je moje, a ukazoval tū ne bo niko drugi nego jaz, dokler bom živ!“ Na Miho se niti ogledal ni. Potlej se obrne do aktuarja (pisarja), in de: „Je li vse pripravljeno?“ Ta prikima. Tedaj pokaže Petráč s prstom na polo papirja, ki je ležala na mizi ter pravi trdo: „Tedaj pa pišite: „Jaz Jurij Petráč oddajem s tem svoje imetje z

vsem poljem in gozdom, z lokami in ribniki, pastvinami (pašnjiki) in pustinami, (ter z vso živino in vsemi žetvami svojemu sinu Mihi in si izgovorim (pri- držim) v stanovanje gornje sobe svoje nove hiše. Vso hrano pa, bodisi jed ali pijačo, ima mi novi lastnik zastonj dajati v zadostni méri in dobroti, kakor bom želel, do moje smrti. Od bučel dobim jaz polovico medú, od sadja na ograjenici pa tretjino. Da sem to pri dobrem razumu in pri polnem zdravju določil, spričujejo...“

Ko je bilo vse to napisano in podpisano, kakor se tiče, nastopi Miha z mlado nevesto. Oba stopita pred Petráča. On pogleda na nja ponosno, kakor mogočnu dobrotnika in velí grobo: „Zahvalita se zdaj!“ Miha in Jelica désta trepetaje: „Hvala vam, oče!“ In vsa ceremonija se je končala pri svinjskem pečenju, pivu in žganji.

Ko sem se z očetom domov vračal, slišal sem, kako je on potihoma sam s sabo govoril: „Temu Mihi on preveč véruje, tega bi jaz ne storil...“

Tri leta so bila minola. Prišel sem bil k roditeljem, da bi počitnice pri njih prebil. Pri letni plači poldrugo sto tolarjev je očetov kruh še vedno dobro dišal. Nisem bil prišel tri leta domov, ker sem vedel, da tudi doma ne čakajo toliko željno na jedna usta več.

Šel sem peš čez pustino. Uže blizu vasi ugle-

gotovo sem in tja hrámal. Radoveden, kedo bi to mogel biti, grem do njega. Ugledal sem celo postaranega moža z dolgimi lasmi in zamazane platnene obleki; nabiral je glive (gobe) v star luknjast koš.

A ko bolj pogledam, vidim, da je največ muš- níc in nič vrednih gob v koši. Starec se niti ne ozre na me. „Bog daj dobro!“ ga ugovorim, a on se ne zahvali. Tedaj pristopim celo blizu, a kako se ustrašim, spoznavši starega Petráča. „Ali Petráč“, ga vprašam, „kaj pa vi tū počnete? Vaše gobe skozi luknje zopet padajo iz koša? in pa čemu nabirate takih, ki niso za nič?“ Petráč pogleda žalostno na mé in dé tiho: „Idi, prašaj Miho! jaz nimam s tabo nič opravila; pusti me!“ Na to se zgubi v grmovji.

Domá sem izvedel, da je Miha uže s početka, naslanjaje se na svoje pravo kot gospodar očeta jed- no za drugim odrékel. Izgovorjene sobe je bila kma- lu mlada žena za sé vzéla; jed so podajali prevžit- karju vedno z godrnjanjem, da bi le tega težkega prevžitka ne bilo itd. itd.

Medu in sadja stari Petráč nikedar ni dobil. Vse to je bil Miha dosegel z mirnim a trdim odrékanjem vseh zahtevanj svojega očeta. Ta je pač spóčetka po vsej vasi ropotal; naposled pa se je tako privadil no- vemu življenju, da ko si je bil nov jervas kupil (na- vadil se je bil gzdá), mu ga takoj gospodinja vzame z besedami: za vas je stari dosti dober; luknje lah- ko zataknete z vejami; časa, menim, imate za to

gl. za cesto čez Gradec in da se že v tem letu dela loti.

Žalibog vse te priprave in obljube so bile zastonj; denar za to nabran se je potrosil za druge ceste, in spala je ta zadeva do leta 1880. Tega leta se je zbudilo Šmartensko-Koščensko starešinstvo in je začelo zopet to zastalo delo poganjati. V ta namen je vzel v prevdarek dveh let 2000 delavcev in 300/0 v denaru, ki donaja okolo 2000 gl., da bi se na njegove stroške nov načrt napravil. Na vsa županstva obrnilo se je za podporo, katero so prej obetali. O tem drugi dan več pojasnila.

Ako bi se dozidala ta cesta, bi Bolčani in Korboridci ne imeli potrebe, svoje za Kormia in avstrijsko Laško namenjeno blago na prodaj voziti po italijanski zemlji, na mejah čakati, financam se priklanjati in samo po dnevu voziti. Po tej cesti bi hitreje in z manjšimi stroški na mesto prišli. Tolminci in Cerkljanci bi si rebulo naravnost od kmeta cenejše in nepokvarjeno kupili ter 24 ur prej domov pripeljali nego sedaj in bi si s tem veliko stroškov prihranili. Zveza med kanalskim okrajem in Brdi bi bila taka, da je ne morem popisati; zato samo par besed. Kanalski dolinci in hribovci imajo vsakovrstnega lesa, ki ga Brici potrebujejo, namreč za voze, za sode, za trte, obroče. Sedaj ga v Gorico vozijo, plačujejo mitnice in od mestnih planišč, ter ga morajo cenejše prodati. Ako bi se ta cesta odprla, prišlo bi se od Plavi v eni uri v Brda, kmet pelje les posestniku na dom in oba imata dobiček. Z drvmi morajo kmetje pri Katarinu in na Koruji z živino vred zmrzavati, potem pa po mestu drva zastonj ponujati; ali bi ne bilo boljše, naravnost v Brda peljati, kjer se hitreje in dražje prodajo.

Poprimem se izreka g. cestnih odbornikov goriskega okraja, namreč g. Faganela in g. Nanuta, ki sta pri komisiji rekla: dajmo luč Brdom, da se bo svetilo od kanalskega okraja; poprimite se nasveta vašega g. načelnika, ki je tega mnenja.

Torej združimo se eden drugemu na pomoč, ker v slogi je moč in ako se zjedinimo, v enem letu je delo dokončano.

Iz kanalskih hribov, 30. junija. To jesen zapusti naš okraj velecenjeni zdravnik g. dr. Andrej Lisjak in se preseli v Gorico. Za kanalski okraj je to občutljiva zguba, ker dr. Lisjak je bil skrben in zveden zdravnik in užival je splošno zaupanje.

Zdaj je na dnevnem redu vprašanje, kedó bo njegov naslednik, ker brez zdravnika okraj vender ne more biti.

Naslednik dr. Lisjaku, naj že bo Peter ali Pavel, mora biti dr. zdravilstva in kirurgije, samo dr. zdravilstva nikakor ne zadostuje na deželi; tudi mora biti pošten človek, ki ima neomadeževano celo preteklo življenje, ker drugače ljudje ne morejo imeti do njega zaupanja. Dalje mora biti tak mož, kateremu morejo tudi c. k. oblastni izročevati zdravniška o-

dosti. S kratka, stari silni in ponosni Petrač postal je bil celo slabo, od tuje volje odvisno dete.

Bilo je v nedeljo popoldne. Sedel sem z očetom na naslanjaci in kuril njegov tobak. Uže tri dni je deževalo. Mati je kuhala kavo in je imela mnogo opraviti s popraševanjem, kako mi gre, kaj delam ves dan, ko sem doma, ali pač tudi k maši hodim, kedo mi kuha, kedo šolo pometa itd. Prašala je zelo naglo, a tudi jaz sem dosti hitro odgovarjal, da bi imel mir, kadar bi ona vse izvedela; ali bojim se, da bi mogel dva tedne tako sedé pušiti in odgovarjati, ne da bi bil konec prašanja.

Uprav je bila mati odšla s kavino ročko (posodo) v kuhinjo, ko se naše izbine duri široko odpró in noter vstopi nekaka siva klada (čok). Tekoj pri durih počene na klop in na krat tako globoko in glasno vzdihne, da se z očetom močno prestrašiva. Oče naglo priskoči in zakliče: „Ali Petrač! a kaki pa ste!“

Petrač je bil ves premóčen, zamazan, opluskan, oblačen. Tri dni in tri noči je bil prebil v gozdu. On zastoka: „Boter, dajte mi dober sovet! Ali je to prav pred Bogom, da me je moj Miha tako daleč vsi spravil? Nimam stanovanja; neradi mi dajajo jesti; raztrgan sem; šolski otroci me imajo za norega...“ Njegov glas je bil slab, podoben otročjemu, a grožán in strašan kakor glas sodnikov.

Oče odgovori na kratko: „Ne, Petrač, to ni pravično.“ Kakor bi ga bil kedo ošinul, poskoči stuljeni stari mož spet s klopi; tó sem imel priliko videti njegovo razvneto medóče in grozno bliskajoče se oči. Hoteli smo pridržati nepričakovanega gosta, da bi se posušil in kaj gorkoga popil, ali on najinih besedij najbrže niti slišal ni.

Tedaj pošlje oče sestro, da bi pogledala, kam gre Petrač. Ko se je vrnila in je povedala, da je šel v krmo, se upokojimo. „Kedo bi si bil to pred tremi leti mislil!“ dem očetu. On pak odvrne: „Slabo obnašanje sina in prevzetnost očetova sti me vedno boleli; ali si pa taki ljudje dadó kedaj kaj dopovedati?“

(Konec pride.)

pravila. Za službo občinskega zdravnika v Kanalu bi ne bil sposoben gospod, ktere ga bi c. k. oblastni ne marale. Bojimo se, da takemu gospodu, ako bi se tudi izvolil kot občinski zdravnik, bi oblastni ne dajale ni cepljenja koz ni komisij. Če pa oblastni komu dela ne izročujejo, imajo gotovo svoje razloge. Kadar bo tedaj zdravnikova služba razpisana in se oglasijo prosilci in se bodo prošnje reševale, naj naši župani pazijo tudi na ta razlog in če zvejo, da bi c. k. oblastni kateremu gospodu v resnici ne hotele zaupavati zdravniških komisij, naj takega ne volijo, ker sme se soditi, da c. k. oblastni imajo za tako ravnanje tehtnih razlogov.

To sem hotel objaviti edino s tem namenom, da ljudje zvedó, kakšnega zdravnika naj župani izvolijo, kakšnega naj se pa skrbno varujejo, da enkrat, pa prepozno, svojega dejanja ne bodo obžalovali. Govori se namreč, da c. k. oblastni so v resnici izdale neki odlok tega pomena in obsega.

Iz Komna, 29. junija. Nenavaden dan je bil pri nas, redka svečanost, sedaj je bila, in Bog vé, ali se nameri še kedaj. V Komnu smo namreč praznovali godni dan našega prevzvišenega knez nadškofa in to v njegovi navzočnosti.

Kakor uže znano, imeli smo letos v Komnu sv. birmo in prevzvišeni nadškof se je mudil v našej občini, oziroma v okolici celih pet dni. Na njegov godni dan, na dan sv. Alojza je bila sv. birma v Gabrovici; prevzvišeni knez nadškof je pa prišel prenočit v Komen, kjer smo ga vsi radostno pričakovali. K visokemu godu so mu šli čestitat tukajšnji dostojanstveniki. Da bomo imeli v Komnu 21. t. m. visokega gosta, bilo je uže prej znano in komenski pevski zbor, katerega je sestavil naš novi učitelj gospod Alojz Luznik, je to priliko porabil, da je javno in častno nastopil. Razne priprave so se delale kake tri dni. Namenili so serenado in bakljado. Lepega večera je vsakdo željanc pričakoval.

Uže zvoní sveti večer in topiči pokajo, da je veselje. Okolo poldevete ure se zbere pri gospodu županu pevski zbor (okolo 50 oseb). Kmalu se postavi v lepo dolgo vrsto. Na čelu dve narodni zastavi, med njima v sredi lep transparent s primernim napisom, za tem godba in za to vsi pevci. Vsak pevec je imel lampjon; pri godbi in zdej je bilo nastavljenih tudi več bakelj. Ob 9. uri se prižgejo lampjoni in baklje; godba zaigra in dolga vrsta, čarobno razsvitljena, pomika se v najlepšem redu proti sodnijski hiši in od tod proti „farovžu“, kjer se ustavi.

Tu zasvira godba cesarsko himno. Na to zapoje pevski zbor prevzvišenemu knez nadškofu krasno kantato. Za tem se je še več kosov godlo in pelo. Med koncertom so se žgali umetni ognji in spuščale rakete. V temni noči, krasen prizor! Serenada je trajala 1 uro in skoro ves čas se je videl prijazen prevzvišeni knez nadškof na oknu; ko se je pela „Domovini“, merali so jo pevci na višjo željo ponoviti. Med raznimi živioklici iz sto in sto grl. Ko se je zadnja točka izvršila, odkorakala je družba med ogromnimi živioklici in z godbo ter je šla do zadnje komenske hiše, od tod pa po prejšnji poti k gospodu županu, kjer se je potem še dobro zabavljala.

Skoro bi ne bilo treba, da nekaj omenim; a kot prijatelj pravice rečem, da kakšna malenkost se je sicer tu in tam zapazila, ali kaj hočemo, to je bil komaj začetek in kot tak izvršil se je v vsem izvrstno. Še četrtine nismo pričakovali tega, kar se tam je ponudilo; bili smo v resnici zelo iznenadeni za lep večer, katerega ne pozabimo tako hitro, in da smo mogli na tak način izkazati čast prevzvišenemu knez nadškofu, imamo se zahvaliti v prvi vrsti našemu vrlému gospodu učitelju Alojziju Luzniku in potem njegovemu vstrajnemu pevskemu zboru.

Kot slovenski rojak in za vse dobro vnet kličem vam komenski pevci: Voditelja imate izvrstnega, trdni ostanite v svojih vajah in priznanje vseh dobrih vam bo gotovo!

S Tolminskega, 30. junija. — Učitelji tolminskega okraja smo imeli 25. dne t. m. konferenco v Tolminu. Gospod nadzornik Vodopivec jo je točno ob 9. uri pričel s kratkim pa primernim ogovorom in je potem razpravljaj 1. točko dnevnega reda: „O stanju šol; o učenji in o uradnih spisih“, ter je posebno o učenji nakterih predmetov navajal prav dobra pravila.

Za njim sta izvrstno poročevala gosp. Bratina o 2. točki: „V čem in koliko menjuje državna šolska postava 2. dne maja 1883. obstoječe učne načrte za Primorsko“, in gospodična Benež o 3. točki: „Kterih sredstev naj se učitelj poslužuje, da vzbuja in krepi pravnost mladine?“ O tej točki je bral tudi g. Krajnik svoj prav dober spis.

Kdor je slišal to točko razpravljati, je prepričan, kako resno opravilo je otroke odgojevati; kako globoko je pri njem misliti; proti kolikim napakam mora učitelj primernih pomočkov iskati; kako važna za blagor človeštva je učiteljski stan in koliko odgovornosti ima.

Poročal je potem gospod Dominko o 4. točki:

„Upljiv šolskih vrtov na gospodarstvo in na odgojo otrok“, in gosp. M. Kenda je prebral svoj izvrstni spis k tej točki.

O 5. točki, zadevajoči šolska berila, je poročal gospod Širca. Po daljši debati je bilo skleneno, prositi visoko vlado, naj priskrbi boljših beril, seosebno pa primernejši abecednik; dotlej naj bi se pa učitelji posluževali Miklošičevega.

Po predlogu gospoda Širce je konferenca priporočila, naj se na zadnji strani šolskih poročil v kratkih potezah ponatisnejo postavne določbe, tikajoče se starišev glede pošiljanja otrok v šolo. Pri 7. točki: „Volitev zastopnika v okrajni šolski svet“, je gosp. nadzornik menil, da je dosedanji učiteljski zastopnik v okrajnem šolskem svetu neprimerno postopal in za to izstopil, ker okrajni šolski svet ni hotel njegovim osebnim namenom zadostiti.

Na to je navzoči bivši zastopnik g. Likar začel gospoda nadzornika besede zavračati in na to je bil gospod Likar zopet izvoljen s 14. glasovi proti 9. Po pismenem in ustnem prizadevanji g. Likarja smo v tej konferenci oživili tudi učiteljsko društvo za naš okraj, kateremu je tudi gospod nadzornik vidno pritegnil.

Da ga sedanji odborniki: gg. Krajnik, Bratina, Likar, Gerželj in Fajgelj Ant. ne bodo pustili spati — se nadjamo!

Politični pregled.

Volitve na Moravskem so končane v občinah, mestih in trgih. Čehi so pridobili v občinah le jeden glas, do sedaj so imeli jih 22, odslej 23. V obče se računi že sedaj, da bo v dež. zboru 42 Čehov, 48 ustavovercev in 10 poslancev srednje stranke. Vlada bo torej odločevala po svoji volji.

Trgovinski minister je izdal nova pravila o organizaciji državnih železnic. Notranji uradni jezik med glavnim vodstvom v Beči in vodstvi železničnega prometa po večjih mestih bo nemški, toda uradniki morajo znati in občeovati z ljudstvom in občinami tudi v narodnem jeziku.

Ogerski minister Tisza, ki je bil zopet na Dunaji, imel je zopet poravnati neke razlike med ogersko in avstrijsko vladó; osobito jezi Ogre nek ukaz tirolskega namestništva, ki prepoveduje hranilnicam, nalagati svoje premoženje v ogerskih državnih papirjih.

Hrvatski sabor je volil jednoglasno podpredsednika Šram-a, ki je bil vsled Starčevicvih napadov odstopil od predsedništva, zopet kot podpredsednika. Sabor je dalje rešil proračun po nasvetih odsekovih. Sabor je dalje rešil proračun po nasvetih odsekovih. Starčević je pri tej priliki zopet z ostrimi izrazi napal bana in večino.

Srbski kralj je v soboto zaključil skupščino s prestolnim govorom, v katerem se med drugim zahvaljuje poslancem za vstrajno delovanje, posebno za davkovsko reformo.

Bolgarsko narodno sobranje snide se 6. julija v Trnovcu, knez otvori osebno zasedanje.

Egiptovska konferenca sešla se je v soboto v Londonu. Navzoči so bili zastopniki vseh velelastij s svojimi finančnimi svetniki.

Kolera na Francoskem se širi, pokazala se je že v treh mestih.

Domače in razne vesti.

P. n. gospode naročnike, katerim je naročnina potekla, prosimo, naj jo obnovijo in naj nam pošljejo dotični znesek. Ob enem prosimo one gospode, ki nam dolžujejo še za pretekla leta, naj nam blagovolijo poslati, kar so dolžni.

K veliki slovesnosti, ki se bo vršila prihodnjó nedeljo, delajo se velike priprave. Gledé na veliko množico gostov, ki se pričakuje od raznih krajev, prestavilo se je zbirališče udov in došlih gostov iz društvenih prostorov h Katarinu, kjer je mnogo več prostora nego v hiši na Travniku. Tržaški gostje pridejo z zastavami brez godbe s postaje ravne poti do Marzinija, potem skozi gosposke ulice na Korenj. Veterani se zberejo, kakor uavadno, na senskem trgu in odidejo odtod h Katarinu; italijansko podporno društvo se zbere po navodu svojega odbora in se združi z našimi. Druga društva dojdejo po potih, ki so jim najbolj primerne. Neredov se ni bati, ker cesarska oblast bo ostro pazila, da se svečanost ne bo motila, in ker nemirneži so korajžni le z jezikom

in v temi. Pri belem dnevu se skrivajo, ker vejo, da njih dejanja ne trpe dneve svitlobe. K slavnosti dojde tudi polkovnik tukajšnjega polka s častniki. Tržaški „Sokol“ bo imel častno stražo pri zastavi. Sprej Katarina napoti se slavnostni spreved z zastavami in godbo ob 9½ na Kostanjevico. Dostojanstveni pojdijo naravnost na Kostanjevico.

Udje slov. bralnega in podpornega društva se uljudno vabijo, da pridejo prihodnjo nedeljo opravem času na svoje mesto in da se udeležijo slovesnega blagoslovljenja društvene zastave. Ob enem se priporoča č. gg. društvnikom, naj se ne dajo dražiti po kakem nahujskanem goriškem postopaci, ampak ponosno naj prezirajo mogoče zabavljanje kakkega pouličnjaka, najetega od omikane (!) gospode. Nadejamo se, da se ne prigodi nikaka nerednost, vendar bolje, da mislimo uže prej na vse slučaje, nego da bi še le v zadnjem trenutku ne vedeli kaj začeti. Rojaki, vedite se dostojno, da napravite čast sebi in društvu, ki uživa splošno priznanje, da nam ne bodo mogli nasprotniki kaj očitati.

Tržaški gostje, ki pridejo povečevati blagoslovljenje zastave podpornega društva, odrinejo iz Trsta v nedeljo ob 6¼ zajutra s posebnim vlakom, ki bo imel 20 vagonov. Vlak bode razdeljen tako le: 1. vagon godba; 2. 3. in 4. vagon pevci; 5. „društvo Sokol“; 6. vagon odbora obeh oddelkov s zastavo; 7. 8. 9. vagon II. razreda za goste čitalničarje in drugo gospodo, ki se vozi v II. razredu; 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. za družabnice in družabnike; 17. 18. vagon za razne druge goste; 1 vagon ostane prazen za morebitne goste na postajah Gerljan in Bivio-Devin. — Na obeh omenjenih postajah se morejo vlaku pridružiti gostje iz Proseka Sv. Križa, Nabrežine in drugih bližnjih krajev. — Vozne liste po primerno znižane ceni dobé na dotičnih postajah. — Vlak se ne ustavi na nobeni drugej postaji. — Goričani, združimo se, da sprejememo dostojno mile naše brate, ki pridejo iz sosednjega nam mesta kot prijatelji in mili gosti, kot sodeželani in zvesti Avstrijani. Živili tržaški gosti!

Zastava podpornega društva je krasno delo. Izdelovalec g. I. Zambach na Dunaji (I. Stefansplatz, 5) si je pridobil z njo vso čast. Svilnato blago je močno, dvojno in ima žive, stalne barve. Oblika je jako prikladna in dobro zadeta v vseh posamnih delih. Podoba sv. Cirila in Metoda je umetno delo, ki bo krasilo prostor, v katerem bo zastava razobešena. Sulica je močno pozlačena, drog pa tak, da se lahko odvijje. V štirih voglih zastave, na obeh krajih je lep kinč z zlata, umetno vezeno delo (echte Goldstickerei). Črno-rumeni trak je s same svile, velik in krasen; a še večji in vsestransko ozaljšan je beli društveni trak z napisom: „Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici — 6. julija 1884.“ Začetne črke so večje in lepše od drugih, a vse z zlata in natančno izdelane. Trak je obrobjen z zlato vrčico, ob robu ozaljšan z lavorovimi listi, ki so z zlata vezeni v podobi razvitega venca. Franže so z buljouskega (nepravlega) zlata, ki se dajo zameniti z drugimi. Trakovi imajo na mestu, kjer se pripnejo k zastavi, petlje, katerih ona društvenega traka ima kot kinč lepo vezeno delo. Drugi trakovi: kumice (bel), tržaških in goriških Slovencev pripnejo se v nedeljo k zastavi, katero bodo kinčali in povečevali.

Trak, ki ga podari ženski oddelek tržaškega delaiskega podpornega društva zastavi slovenskega podpornega društva v Gorici, je krasno izdelan (moder) in je bil nekaj časa razstavljen v prostorih tržaškega društva. Trak goriških gospa in gospodičin (rudec) se je naročil v Ljubljani pri g. Drenikovi. Vsak posamezen trak stane čez 100 gld. Cela zastava podpornega društva bo imela torej veliko vrednost.

Šestnajsti izkaz radodarnih doneskov za zastavo „Slovenskemu bralnemu in podpornemu društvu v Gorici“. Gospod prof. Berbuč 3 gl.; Martin Poberaj 2 gl.; Anton Klanjšček 2 gl.; Jožef Konel 1 gl.; Anton Sekli 1 gl.; Princič Ivan 1 gl.; Anton Küner 1 gl.; Jožef Vuga 50 kr.; Damijan Zorn 30 kr.; E. Vipavec 2 gl.; A. U. 1 gl.; Anton Bolko 2 gl.; A. H. 2 gl.; Vkup 18 gl. 80 kr. S prejšnjimi razkazi vred 357 gl. 20 kr.

One č. gospode, ki so v ta namen kaj podpisali pa ne še oddali, prosimo, naj to kmalu store, da svoje stroške pokrijemo.

Za trak zastavi bralno-podpornemu društvu so darovale: gospodična Antonija Bolko 2 gl. in gospodična Jožeta Bolko 2 gl.; vkup 4 gl. S prejšnjimi razkazi vred 122 gl. 50 kr. Jušt Vuga.

Protest proti napovedani slavnosti podpornega društva uležili so nekateri ljudje pri tukajšnjem mestnem starešinstvu s prošnjo, naj se odpošlje c. k. namestništvu v Trst. Ko zveemo imena tistih mož, ki se bojijo Slovencev, priobčimo jih v „Soči“, da bodo naši Slovenci vedeli, kam ne smejo zahajati v svojih opravilih. Med podpisanci so nekateri odvetniki, kavarnarji, kujigarji, štacunarji, kupei z vinom, z vatlom, se sladkorjem in drugi. Do teh morajo imeti Slovenci vsaj toliko ljubezni, da jih ne bodo nadlegovali s

svojim denarom. Nekateri štacunarji se niso dali prepovoriti, da bi podpisali proti Slovincem. Tudi te naznamimo našim rojakom, da bodo vedeli, kje se z našim denarom ne dela nadlega in kje smo torej Slovencem kupovati svoje reči. Taki so ti gospodje: živijo od Slovencev (in sami so Slovenci) in potem še zabavljajo čez nas. Po malem že naredimo račune, pa ne onim v prid, ki za naš denar kupujejo polena, da nam jih mečejo pod noge. Odpadniki so povsod enaki, da hujskajo zoper svoj rod, kateremu so se izneverili.

Goriški omikanci onesnažili so zunanje zidove frančiškanske cerkve na Kostanjevici, kjer se ima blagosloviti zastava podpornega društva. Takemu junaštvu ni se čuditi, če smejo javni listi dražiti proti Slovincem. Stvar je znana po vsem mestu, a goriški „C.“ molči o njej.

Deželni odbor izdal je poročilo o svojem delovanju od zadnjega zasedanja do konca maja t. l. tudi v slovenskem jeziku. — V zadnji seji deželnega zbora so se potrdili računi in proračuni, katere smo zadnjič naznanili; natančneje poročilo prihodnjic. Ta teden ni bilo od ponedeljka naprej nobene seje.

Za otroški vrt nabrali so domoljubi v Dornbergu po odhodu mil. g. knez nadškofa pri č. g. kaplanu 18 gl. Naj bi se tudi po drugih krajih pri veselih shodih pokazala taka vnetost za sveto stvar. — Gospod A. H. je daroval otroškemu vrtu 2 gl. Srčna hvala vsem dobrotnikom v imenu nedolžnih otrok.

V Ogleji bodo praznovali drugi teden, 12. t. m., god sv. Mohora in Fortunata, pokroviteljev goriške nadškofije, z veliko slovesnostjo. Iz Gorice se popelje tje vzvišeni knez nadškof, ki bo pel slovesno sv. mašo. Tisti dan je v Ogleji letni somenj in duhovski shod. Lansko leto se je pri tej priliki duhovščina pogovarjala o novem nadškofu, katerega bi utegnili dobiti. Letos bo pa tako srečna, da z velikim veseljem sprejme svojega višjega pastirja na zemlji, kjer sta učila sv. Mohor in Fortunat. Kak razloček med lani in letos, kolika sprememba v teku enega leta!

Za Kociancičev spomenik nabralo je opravništvo „Soče“ 281 gld. Nagrobni spomenik na goriškem pokopališču vreden je nad dvesto gl.; na posebno prizadevanje č. g. Antona Sessicha, c. k. profesorja verstva v pokoji, sošolca in prijatelja pokojnikovega, dobil ga je dotični odbor za 85 gl.; ostaja torej nabranega denara še 196 gl. Odbor za Kociancičev spomenik je nameraval razen nagrobnega spomenika: 1. izdati životopis slavnega rojaka, 2. postaviti spominsko ploščo v biblioteki goriškega osrednjega semenišča, 3. napraviti primerno sliko ranjkega, ki naj bi se obesila v kakem javnem prostoru omenjenega semenišča. Prva točka se ni mogla izvršiti, ker odboru se ni posrečilo dobiti moža, ki bi bil hotel opisati življenje slavnega učenjaka in delavnega rodoljuba. Spominska plošča se je bila uže naročila in pripravila, ali predno jej je bil vdolben napis, so se pokazali neprevideni zadržki gledé izvršenja tega namena, ki je radi tega ostal neizpolnen. O tretji točki odborniki se niso zjediniili, ker nekateri so hoteli imeti umetno, drugi le spominsko sliko in razen tega kako ustanovo v semenišču.

Ker o porabi ostalih 196 gl. odbor za Kociancičev spomenik ni še izrekel konečnega sklepa, drzne se opravništvo „Soče“, ne da bi si prisojalo pravico določevanja, staviti v tej zadevi sledeči nasvet. Naročena plošča, kateri v Gorici ni premernega prostora, postavi naj se s prikladna slovenskim napisom v Vipavi in sicer, ker rojstna hiša pokojnikova ne stoji več, na pristojnem mestu šolskega poslopja, v katerem se podučuje mladina vipavskega trga. To pa iz naslednjih razlogov: 1. da ne bi bil zavržen denar, ki ga stane naročena plošča, ako ostane neporabljena, 2. v kinč šolskemu poslopju vipavskemu, ki bi s ploščo nekaj pridobilo, 3. v spomin na nekdanjega učenca vipavske šole, ki je prišel do visokih služeb in do velike učenosti, 4. v spodbudo vipavski mladini, da bo posnemala svojega častitega rojaka, 5. kot pomoč učiteljem pri nazornem nauku, ko bodo razlagali, kaj je spominska plošča, 6. da bo ljudstvo skazovalo spoštovanje pokojnemu duhovniku, ko bo bralo njegovo življenje, 7. ker je ranjki v Vipavi zagledal luč sveta in je vedno rad govoril o dogodkih mladih let v Vipavi, 8. da bodo imeli njegovi sorodniki povod poštenemu ponosu in spodbudo k mnogostranskemu posnemanju, 9. da bo spomenik v domači zemlji, domačinom razumljiv in drag.

Razen stroškov, katere je do zdaj prizadejala omenjena plošča, bi bilo še stroškov za črke, ki bi se vdolble, za prevoznj in za vzidanje plošče. Vsi stroški bi se lahko pokrili z nabrano vsoto in najbrže bi še kaj ostalo. Preostanek naj bi se izročil ljudski šoli v Vipavi v nakup učnih pripomočkov revnim učencem, in sicer tako, da bi se taka vsota izdala kot enkratni strošek, ako bi bila majhna, ali pa da bi se napravila ustanova, imenovana po ranjtem Kocianciču, katere letni dohodki naj bi se rabili v označeni namen. V zadnjem slučaju bi gotovo tudi Vipavci napravili zbirko in bi dodali goriški nabiri toliko, da bi dobili okroglo število naložene vsote. Menimo, da bi ne bilo proti javni koristi, ako bi rodoljubi izrekli, kako jim dopada ta nasvet.

Iz „Folia periodica“ smo posneli, da milostljivi knez nadškof bo delil sakrament sv. birme 3. t. m. v Kostanjevici in Temnici, 4. v Brestovici, 5. v Doberdobi in Šmartinu, 6. v Devinu in v Malhi-gjah, 7. v Nabrežini in v Šempolaji, 8. v Zgoniku. — Č. g. Franc Kranjec, ki je bil namenjen v Trento, pojde kot začasni kurat v Sočo in bo od tod prevladoval tudi Trento. Na njegovo mesto pride, kakor smo poročali, č. g. Franc Pipan iz Ročinja.

S Krasa smo dobili pesmico, ki opeva prevzvišenega knez nadškofa o njegovem potovanju po kopenski dekaniji ter izraža čute udanosti in spoštovanja do višjega pastirja. Prostor nam ne dopušča, da bi jo natisnili.

Iz Štanjela, 25. jun. Dne 24. jun. popoldne počastil je štanjelsko duhovnijo s svojim obiskom naš knez in nadškof. 25. delil je sv. birmo in blagoslovil cerkvice sv. Gregorja na pokopališču, ki se je v ta namen iz milodarov vse duhovnije popravila, da se bo v nji lahko služila sv. maša na željo posameznih po volji č. duhovščine. Popoldne se je vladika poslovil od Štanjela in je odrinil v Štjajak, spremljan do Raše od duhovščine in mož iz starešinstva.

Ljubljanski knezoškof dr. Jakop Misija je bil odbran 14. junija od presvitlega cesarja za to mesto. 22. junija naznanila je papeževa nuncijatura na Dunaji c. k. ministerstvu zunanjih zadev, da papež je zadovoljen s kandidatom. Kanonični proces bo 8. julija na Dunaji pri papeževem nunciju, kakor navadno.

Maša za troglasni, ženski ali mešani zbor se spremljavo orgel (ad lib.). V spomin shoda prijateljev prave cerkvene glasbe na sv. Gori pri Gorici, dné 17. maja 1883. postavil in prečistitemu gospodu Blažu Gerči udano poklonil Danilo Fajgelj. Op. 12. Cena 54 kr. 1884. Založil skladatelj. Natisnila, Klein in Kovač v Ljubljani. 4. — Tako su glasi najnovejši glasbeni plod našega marljivega domačega skladatelja g. Danila Fajgelja. Navedena maša je zložena v strogo cerkvenem duhu in odlikuje se zlasti po korektni harmonizaciji in gibčnosti glasov. Namenjena je uže bolj večim in sprotnim pevcem. Priporočamo to raznovrstnim korom primerno mašo vsem gojiteljem resnejše cerkvene glasbe, posebno pa Cecilijancem. Gospod skladatelj je s tem, da je omenjeno skladbo sam založil, gotovo mnogo žrtvoval in pri tej žrtvi mu kaže — gnutna zguba. Torej, pevci kupite!

Listnica uredništva. G. dop. s Trnovega: županstvo nam je pisalo, da v kratkem se napravijo zapisniki za nove volitve. Torej bo kmalu prilika, da si nasprotni stranki roko podasti. — G. do. z Barke: prihodati.

Ko je bil list že sklenjen, došla nam je vest:

Odbor podpornega društva je enoglasno sklenil, da društvena zastava se prihodnjo nedeljo ne blagoslovi. — O uzrokih prihodnjic.

Zahvala.

Vsej p. n. gospodi, posebno gospodom uradnikom, občinskim zastopnikom, učiteljem s šolsko mladino, družicam in vsem drugim, kateri so danes v tako obilnem številu spremlili k večnemu pokoju umrle ostanke nepozabljive nam

Ludovike Sandrini-jeve

in ki so nam pri tej žalostni priliki tako ljubeznivo izkazali svoje sočutje, izreka po tej poti svojo najtoplejšo zahvalo v imenu vseh žalujočih sorodnikov

FRANCE MALNIČ.

Kanal, 2. julija 1884.

Podpisani naznanja slavnemu občinstvu, da hlevi gostilne „Pri zlatem angelji“ (All'Angelo d'oro), v vsem prenovljeni in priznani kot popolnoma zdravi, so se z današnjim dnem zopet odprli v porabo slavnemu občinstvu.

V Gorici, 28. junija 1884.

Alojzij Happacher,

lastnik gostilne „Pri zlatem angelji“.

Videl in potrjujem!

V Gorici, 28. junija 1884.

Zuttioni,

živinski zdravnik.

Javna dražba.

V c. k. gozdnem okraji Lokva (Trnovski gozd) se bode

dne 8. julija 1884.
ob devetih predpoldne

na javnej dražbi oddajalo izdelovanje 2620 metrov dolge gozdne ceste.

Delo je cenjeno 7700 gl. in si lahko pregleda vsakdo natančni načrt, proračun stroškov ter dražbine pogoje v pisarni c. kr. gozdnega oskrbnika na Lokvah.

Porokščina se ne zahteva, a podvzetniku se odtegne od vsacega predplačila do končnega obračuna tretjina zaslužka.

C. k. gozdno oskrbnništvo na Lokvah,
29. junija 1884.

Št. 8523

Razpis službe.

Za občine Kanalskega sodnijskega okraja je izpraznena služba občinskega zdravnika, ki mora zraven tega biti tudi kirurg in porodni pomočnik.

Združeni so s to službo letno plačilo 600 gl. a. v. in posebni zaslužki za obhode po občinah, kateri se uredijo pri službeni pogodbi napravljeni za tri leta, začeni s 1. oktobrom 1884.

Plačilo je namenjeno za brezplačno zdravljenje ubozih gore omenjenega okraja.

Prosilci naj vložijo svoje prošnje pri tem uradu do 15. avgusta t. l., v katerih imajo dokazati, da so dobili od katerega avstrijskega vseučilišča diplom zdravnika, kirurga in porodnega pomočnika (oziroma diplom občnega zdravilstva), svojo starost, dosedanje službovanje in pa znanje slovenskega jezika.

C. K. OKRAJNO GLAVARSTVO V GORICI,
dne 1. julija 1884.
ZUECH.

Pivovarna v Senožecah

Ima v zalogi izvrstno pivo v sodčkih in butelijah. Priporoča se vsem dosedanjim prejemnikom in drugim gostilničarjem, ki želé sl. občinstvu z zdravim pijačo postreči.

Postrežba je natančna in po ceni.
Senožec, pošta Postojna.

Kar ne pristuje, radi zamenimo.

SAMO

pri Ignaciji Steinerji v Gorici,
nasproti nadškofjski palači,
moreš si priskrbeti po ceni trdno in lepo obleko narejeno ali po meri.

Za pomladanski čas dobiva se tam:

1000 celih oblek z volne	po gl.	8 do 30
750 površnih sukenj z volne	" gl.	8 " 22
2000 volnenih hlač	" gl.	2.75 " 8
1500 volnenih jop	" gl.	5 " 15
800 oblek z volne za dečke		
in otroke	" gl.	2.50 " 8

Ogromna zaloga tkanin za obleko po meri. Blago na ogled dobi na deželo, kdor se oglasi, brezplačno in poštne prosto.

Ima svojo krojačnico.

Kar ne pristuje, radi zamenimo.

Naznanjam slavnemu občinstvu spoštljivo, da sem s pogodbo od dne 24. junija 1884. prodajalnico papirja g. Edvarda Seitza, v semenišni ulici, ukupil in prevzel ter da jo bom — dostojno založeno — pod firmo

MATEJ COPPAG

dalje vodil.

Vadil sem se v tej kupčijiški stroki dolgo let kot potovalec in kot voditelj tega in drugih imenitnih opravilstev ter sem si marsikaj skušenj in znanosti pridobil. Smem torej zanašati se, da mi bode mogoče, tudi v samostalnem opravilstvu zahtevam sedanjega časa in željam častitih mojih kupcev ustrezati.

Nadejaje se, da bo sl. občinstvo z zaupanjem, ki ga je mojemu predniku izkazovalo, počesčevalo tudi mene, in zagotovivši, da ne opustim ničesa, s čemer bi sl. občinstva utegnil ustreči, prosim, naj se vzame podpisana firma blagovoljno na znanje, ter ostanem z vsem spoštovanjem sl. občinstvu

polnovdani

MATEJ COPPAG.

ANTON POTATZKY

V GORICI

obilna in mnogovrstna zaloga
norimberških, galanterijskih, malih reči in igrač
na debelo in na drobno.

Največi izbor blaga za raznoščke (havzarje), kramarje, črevljarje in krojače, potem molkov, svetih podob itd. dišav, mil itd.

Posebnost:

VRTNA SEMENA

najodličnejših plemen.

PRODAJALNICA: Gorica, via Rastello št. 7 nasproti c. k. loterijni kolekturi.

Gotov pomoček.

Vsadko dobi plačilo hitro nazaj, ako bi ostal moj gotovi

ROBORANTIUM (pomoček, da brada raste,)

brez uspeha. Ima tudi gotov uspeh proti pleši, izpadanju las, luski, nasti glavi in osivljenju las. Uspeh je gotov po nekaterem drgnjenju. IDelehitro. Izvirne steklenice razposilja po 1 gl. 50 kr., steklenice za poskus po 1 gl. 1. Grolich v Brnu. Zaloge: v Gorici: Cristofolotti, lekar; v Trstu: Pavel Rocca, lekar v mestni palači; v Ljubljani: Ed. Malve; v Zadru: N. Androvich.

Reborantium rabi se pogosto z uspehom tudi proti slabosti spomina in bolezni glavi, kar se lahko dokaže s spričevali in zahvalami.

NB. V imenovanih zalogah dobi se tudi ustna karpaska voda Grolichova, gotova pomoč zoper vsakoršno bolenje zob, neobhodno potrebna, da se ohrani njih lepota, izvrstno sredstvo, da se ohranijo in čistijo zobje, usta in lesna, sestavljena iz zdravilnih korenin moravskih Karpat; prave steklenice po 60 kr.

Št. 447.

Razpis službe.

V tem okraji ste razpisani službi učiteljev-voditeljev na enorazrednicah v Otaleži in na Gravovem za definitivno nastavljenje z dohodki po postavi 10. marca 1870. in 4. marca 1879.

Prošnje s postavnimi spričevali sposobnosti je uložiti do konec meseca julija t. l. po predstavljenih oblastnijah.

C. KR. OKRAJNI ŠOLSKI SVET
v Tominu, 17. junija 1884.

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabi nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovratnejše ledene bolezni. Prav izvrstno vstrezajo zoper hemoroide, proti boleznim na jetrih in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glitiam, pri ženskih mesečnih nadržnostih, zoper beli tok, bojaz, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno kri. One ne prežnjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za naročbe in pošiljave pa odino v lekarnici Cristofolotti v Gorici, v Trstu v lekarni C. Zanetti in G. B. Rovis in v lekarni Alla Madonna v Korminu. Ena steklenica stane 30 novcev.

Bolezni v želodci (krč ali druge bolezni), ako jed ne diši, smrdečo sapo in slaba usta, stud in bluvanjanje, hemeroidične bolezni odpravi gotovo

Jeruzalemski balzam,

ki je narejen iz rabarbarove korenike; jako krepilnega vpliva, boljši ko vse druge medicinične sestave in skrivne mešanice.

Dobiva se odino le v lekarni

G. B. PONTONI-JA

pri dveh Zamorcih v Raštelji v Gorici.

Mlatilnice,

slamnoreznice in žitočistilne stroje oddaje po strogo fabriški ceni

J. C. DEMSCHER.

Železnike (Oberkrain).

C. k. pr. zavarovalnica

„FENIKS“

z Dunaja,

ustanovljena leta 1860.

Glavnica gl. 5.000.000

Glavni zastop v Gorici

J. SELLINGER

V Raštelji št. 28.